

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 18 oktober 2013
(OR. en)**

**Interinstitutioneel dossier:
2011/0195 (COD)**

**12007/3/13
REV 3 ADD 1**

**PECHE 307
CODEC 1684
PARLNAT 246**

MOTIVERING VAN DE RAAD

Betreft: Standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de vaststelling van een Verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordening (EG) nr 1954/2003 en Verordening nr 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van de Verordening (EG) nr 2371/2002 en Verordening nr 639/2004 van de Raad en Besluit (EG) nr 2004/585 van de Raad

– Motivering van de Raad
Vastgesteld door de Raad op 17 oktober 2013

I. INLEIDING

De Europese Commissie heeft op 13 juli 2011 een voorstel voor een nieuwe basisverordening inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) goedgekeurd.

- a) De Raad Landbouw en Visserij heeft na drie oriënterende debatten, in maart, april en mei 2012, op 12 juni 2012 een partiële "algemene oriëntatie"¹ bereikt, waarin in de Raadszitting van 26 februari 2013 de laatste hand is gelegd, met name wat de implementatie van het teruggooiverbod en de desbetreffende bepalingen (artikelen 5 en 16) betreft².

Het Europees Parlement heeft op 6 februari 2013 zijn standpunt in eerste lezing vastgesteld³.

Na de stemming in het Europees Parlement is er tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie onderhandeld om tot een akkoord over het voorstel te komen. Op 28 en 29 mei 2013 vonden afsluitende informele dialoogvergaderingen plaats, en op 7 juni 2013 werd een laatste informele technische vergadering gehouden. De overeenstemming werd vervolgens op 14 juni 2013 door het Comité van permanente vertegenwoordigers, op 18 juni 2013 door de Commissie visserij van het Europees Parlement, en op 15 juli 2013 door de Raad bevestigd.

Gezien dit akkoord, dat inmiddels juridisch en taalkundig is bijgewerkt, kan de Raad Landbouw en Visserij op 17 en 17 oktober 2013 het standpunt van de Raad in eerste lezing vaststellen volgens de gewone wetgevingsprocedure van artikel 294 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

De Raad heeft terdege rekening gehouden met het advies van 28 maart 2012 van het Europees Economisch en Sociaal Comité en het advies van 4 mei 2012 van het Comité van de Regio's⁴.

¹ Doc. 11322/12 PECHE 227 CODEC 1654.

² Doc. 11322/1/12 PECHE 227 CODEC 1654 REV 1.

³ Doc. 5255/13 CODEC 61 PECHE 39 PE 7.

⁴ PB C 181 van 21.6.2012, blz. 183; PB C 225 van 27.7.2012, blz. 20.

II. DOEL

Het voorstel maakt deel uit van het hervormingspakket van juli 2011 (dat verband houdt met het voorstel voor een nieuwe gemeenschappelijke marktordening en een herziene externe dimensie van het GVB) en moet gezien worden in samenhang met het voorstel voor een nieuw Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, dat de Commissie op 2 december 2011 heeft goedgekeurd. Algemeen beschouwd wordt met het voorstel beoogd dat zowel visserij als aquacultuur wordt bedreven in economische, sociale en milieuomstandigheden die duurzaam zijn op lange termijn, en bijdragen tot de beschikbaarheid van voedsel.

Belangrijke nieuwe elementen in het Commissievoorstel:

- bestandenbeheer met een maximale duurzame opbrengst is nu wettelijk verplicht ("uiterlijk in 2015" voor alle bestanden);
- uitvoeringsbesluiten van de lidstaten in een regionale context, in het kader van meerjarenplannen of kaders voor technische maatregelen van de Unie;
- verbod op teruggooi (verplichting om aan te landen, ongeacht quota of minimum-referentie grootte, verbod op operaties met ontoereikende quota, gerelateerde handelsnormen voor vangsten boven het quotum);
- overdraagbare visserijconcessies met vangstmogelijkheden.

III. ANALYSE VAN HET STANDPUNT VAN DE RAAD IN EERSTE LEZING

A) Algemene opmerkingen

Het Europees Parlement en de Raad hebben, uitgaande van het voorstel van de Commissie, onderhandeld om bij de bepaling van 's Raads standpunt in eerste lezing tot overeenstemming te kunnen komen. De tekst van het Raadsstandpunt is een volledige weergave van het compromis tussen beide wetgevers.

B Belangrijkste punten

Het in het Raadsstandpunt weergegeven compromis bevat de volgende kernelementen:

a) Algemene bepalingen

Het Europees Parlement heeft ingestemd met het voorstel van de Raad om de algemene en specifieke doelstellingen in één artikel (artikel 2) samen te voegen. Binnen de doelstellingen moesten nog compromissen worden gevonden, met name inzake het concept en het tijdschema voor het invoeren van het beheer van visbestanden in overeenstemming met de maximale duurzame opbrengst, inzake het verband met de instandhouding van het mariene milieu in het algemeen, inzake het elimineren van teruggooi, en inzake het aanpassen van de vlootcapaciteit. Het moeilijkst te bereiken compromis betrof de maximale duurzame opbrengst. In het compromis wordt het gestage - zij het gefaseerde - proces voor de toepassing van dit beheersconcept onderstreept, en wordt bepaald dat het exploitatieniveau van de bestanden door bevissing de belangrijkste beheersparameter is.

In het onderdeel definities van het compromisvoorstel, is specifieke aandacht besteed aan "op het ecosysteem gebaseerde aanpak van het visserijbeheer", "visserij met een lage impact", "minimale instandhoudingsreferentiegrootte" en "overschot van de toegestane vangst" en "partnerschaps-overeenkomsten voor duurzame visserij". Het Parlement stemde in met 's Raads nieuwe definities van "teruggooi" en van "lidstaten met een direct belang bij het beheer", namelijk de groep lidstaten die bij de zogenoemde regionalisering betrokken is. De Raad stemde op zijn beurt in met de, van het Europees Parlement afkomstige, nieuwe definities van "bestand binnen veilige biologische grenzen", "visserij met een lage impact" (met een klein amendement), "selectieve visserij" (met een klein amendement), en "toevoeging aan de vloot".

b) Toegang tot de wateren

Het Europees Parlement heeft aanvaard dat de voorkeursbehandeling voor lokale vloten in de ultraperifere gebieden tot alle ultraperifere gebieden wordt uitgebreid (artikel 5, lid 3). De Raad stemde ermee in dat de bestaande biologisch kwetsbare gebieden specifiek worden vermeld en extra steun krijgen; het Parlement stelde de toegang hiervan afhankelijk; deze bepaling is verplaatst naar de instandhoudingsmaatregelen (artikel 8).

c) Instandhoudingsmaatregelen

Het Parlement en de Raad hebben een wederzijds aanvaardbaar compromis bereikt over het aanvullende artikel inzake algemene bepalingen betreffende de instandhoudingsmaatregelen. Het Parlement kon een aantal specificaties aanbrengen betreffende de lijsten van instandhoudings- en technische maatregelen. De Raad kon vasthouden aan zijn standpunt dat technische maatregelen als een subcategorie van instandhoudingsmaatregelen moeten worden beschouwd. De Raad aanvaardde, met enkele wijzigingen, het amendement van het Parlement inzake gebieden voor herstel van de bestanden (artikel 8). Overeengekomen is dat op basis van regionale samenwerking tussen de lidstaten Uniemaatregelen zullen worden ingevoerd, en dat niet de lidstaten zelf deze gebieden zullen kunnen bepalen; nationale maatregelen blijven mogelijk binnen de specifieke bepalingen die betrekking hebben op de eigen vaartuigen en de 12-mijlszone van de lidstaten (artikelen 19 en 20).

De partijen gingen ermee akkoord de bepalingen inzake meerjarenplannen te rationaliseren en deze te koppelen aan het concept maximale duurzame opbrengst, met een specifieke bepaling inzake gemengde visserij, en aan het teruggooiverbod.

Het compromis inzake het nieuwe artikel over instandhoudingsmaatregelen voor de naleving van de milieuwetgevingsverplichtingen (artikel 11) is moeizaam tot stand gekomen. Het Parlement ijverde met succes voor het standpunt van de Commissie dat, als deze maatregelen op Unieniveau moeten worden vastgesteld, dit bij gedelegeerde handeling moet geschieden; de Raad slaagde erin het toepassingsgebied van deze bepaling te laten verduidelijken en een procedure te laten vastleggen die ervoor zorgt dat de maatregelen zich in het kader van de geregionaliseerde samenwerking tussen de lidstaten ontwikkelen als er meer dan een lidstaat bij betrokken is. De Raad stemde in met het amendement van het Parlement op grond waarvan de lidstaten verder noodmaatregelen kunnen nemen (artikel 13).

Het moeilijkste onderdeel van het compromis betrof de artikelen 15 en 16 inzake de aanlandingsverplichting en inzake vangstmogelijkheden. De Raad moest bepaalde elementen van de flexibiliteitsmechanismen die hij voor de nakoming van deze verplichting had overwogen, opgeven of beperken. Het Parlement stemde in grote trekken in met het standpunt van de Raad over het toepassingsgebied en de uitvoering van de aanlandingsverplichting in de visserij tussen 2015 en 2019. Het Parlement ging ermee akkoord dat de uitvoeringsprocedures nader werden bepaald, in die zin dat - dit is een minimumvereiste - er zogenaamde, bij gedelegeerde handeling vastgestelde "teruggooiplannen" ter beschikking staan wanneer de aanlandingsverplichting van kracht wordt. Als algemene regel geldt dat meerjarenplannen het uitvoeringsinstrument zullen zijn. Er is ook een compromis bereikt over de algemene voorschriften voor het controleren van het teruggooiverbod. Het Parlement heeft een aantal met betrekking tot artikel 16 (vangstmogelijkheden) overwogen amendementen laten vallen, gezien de bevoegdheid die de Raad aan artikel 43, lid 3, van het VWEU ontleent. De Raad moest evenwel aanvaarden dat in de verordening algemene regels inzake de toewijzing van de vangstmogelijkheden binnen de lidstaten werden vastgelegd (artikel 17).

Wat regionalisering betreft (artikel 18), is de Raad erin geslaagd het Parlement te overtuigen van het concept en het tot een beknoptere formulering van dit onderdeel te bewegen, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de diverse mogelijkheden tot uniale dan wel nationale regelgeving. Dit punt was van bijzonder belang met het oog op een compromis, aangezien de lidstaten die reeds aan regionaliseringsprocedures deelnemen van mening zijn dat de nieuwe verordening de bestaande praktijk moet weerspiegelen.

d) Beheer van de vangstcapaciteit

Zowel het Parlement als de Raad was gekant tegen de invoering van verplichte handel in visserijconcessies, door de Commissie voorgesteld als maatregel tegen de overmatige vangstcapaciteit. Het Parlement was bereid dergelijke concessies te vermelden als een facultatieve component van de nationale beheersystemen.

De Raad keurde de amendementen van het Parlement met het oog op een uitvoeriger procedure inzake capaciteitsrapportage gedeeltelijk goed, met inbegrip van het invoeren van berekeningsnormen op basis van richtsnoeren van de Commissie. Het Parlement keurde het standpunt van de Raad inzake de proportionaliteit van financiële sancties in geval van niet-naleving grotendeels goed.

e) Wetenschappelijke basis voor het visserijbeheer

Het compromis op dit onderdeel betreft de gegevensverzameling. De Raad aanvaardde deels het streven van het Parlement naar meer transparantie op het vlak van gegevensverzameling en rapportage, en stemde ermee in de door de Raad in 2008 vastgestelde sectorale verordening te continueren⁵.

f) Extern beleid

Wat het onderdeel extern beleid betreft, was zowel het Parlement als de Raad voorstander van meer gedetailleerde bepalingen dan die in het voorstel. De Raad baseerde zijn standpunt daarover op zijn conclusies van maart 2012⁶. Het Parlement deed concessies op het vlak van verplichte bepalingen in partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij en de bijhorende protocollen, alsmede op het vlak van de voorwaarden voor het verlenen van vergunningen op dit gebied. Het Parlement stemde er ook mee in om beleidselementen inzake gezamenlijk met derde landen geëxploiteerde bestanden, of inzake het gezamenlijke bestandsbeheer met derde landen, in één artikel onder te brengen (artikel 33).

g) Aquacultuur

Wat aquacultuur betreft, is de Raad akkoord gegaan met het verzoek van het Parlement om extra nadruk te leggen op milieu en hulpbronnefficiëntie in de nationale strategische meerjarenplannen.

h) Controle en handhaving

Wat controle en handhaving betreft, is een compromis bereikt over de controlebeginselen, en heeft de Raad ingestemd met de instelling van een deskundigengroep inzake naleving. Op verzoek van de Raad zijn de taken van die groep uitgebreid tot advies, naast evaluatie van de naleving en de implementatie van het uniale visserijcontrolesysteem.

⁵ Verordening (EG) nr. 199/2008.

⁶ doc. 7086/12 PECHE 66.

i) Financiële instrumenten

Het Parlement heeft concessies gedaan ten aanzien van amendementen voor een meer gedetailleerde cross-compliance tussen het financiële instrument en de verplichtingen in het kader van het GVB en de milieuwetgeving. De Raad gaf er de voorkeur aan deze punten te behandelen tijdens de onderhandelingen over de EFMZV-verordening, maar stemde ermee in om algemene beginselen inzake cross-compliance in de GVB-verordening vast te leggen.

j) Adviesraden

Zowel het Parlement als de Raad was er voorstander van het aantal adviesraden uit te breiden en het functioneren ervan in de verordening te beschrijven. Er moest een compromis worden bereikt over de vertegenwoordiging van de sectorale belangen en die van maatschappelijke belangengroepen in de ruime zin (bijlage III); de Raad stemde in met het verzoek van het Parlement om een adviesraad voor markten.

k) Bevoegdheidsdelegatie

Een moeilijk onderdeel van het compromis betrof de procedure en het toepassingsgebied van de uitvoeringsbevoegdheden van de Commissie. Wat gedelegeerde handelingen betreft, was het Parlement in de meeste gevallen voorstander van het Commissievoorstel, dat in twaalf gevallen in delegatie voorziet. In de algemene oriëntatie van de Raad waren er reeds vijf aanvaard, en het definitieve compromis bevat er in totaal zes. De meeste daarvan (vier) betreffen de uitvoering van het teruggooiverbod.

IV. CONCLUSIE

Het standpunt van de Raad in eerste lezing vormt een volledige weergave van het compromis dat is bereikt tijdens de onderhandelingen tussen de Raad en het Europees Parlement, welke door de Commissie werden gefaciliteerd. Dit compromis is bevestigd door de brief van de voorzitter van de Commissie visserij (PECH) van het Europees Parlement aan de voorzitter van het Comité van permanente vertegenwoordigers (20 juni 2013)⁷. In die brief laat de PECH-voorzitter weten dat hij de leden van zijn commissie en vervolgens de plenaire vergadering zal aanbevelen het standpunt van de Raad in eerste lezing zonder amendementen aan te nemen tijdens de tweede lezing door het Europees Parlement, nadat het door de juristen-vertalers van beide instellingen is bijgewerkt. Met de vaststelling van de verordening inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid voorziet de Europese Unie in een essentieel onderdeel voor het doorvoeren van de GVB-hervorming. Er is nog geen overeenstemming bereikt over de financiële pijler ter ondersteuning van deze hervorming (EFMZV).

⁷ Brief nr. 310831, IPOL-COM.PECH D(2013)32913.